

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11720-09-17 אלמונית ואח' נ' צ'ולפייב ואח'

לפני כבוד השופטת הבכירה רונית פינצ'וק-אלט

התובעים :
1. פלוני אלמוני
2. פלונית אלמונית
ע"י ב"כ עו"ד ינקוביץ' אירית

נגד

הנתבע :
ששון רחמינוב
ע"י ב"כ עו"ד ניר טולדנו, עו"ד רימה גרסימוב

פסק דין

- 1
2 1. לפני תביעה כספית שהגישו התובעים נגד הנתבע, בעילה של פרסום לשון הרע כאמור בחוק
3 איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק").
4
5 2. התובעים הם בעל ואישה.
6
7 3. במקורה הוגשה התביעה נגד נתבע נוסף, אחיה של התובעת, מרדכי (להלן: "מרדכי").
8
9 4. בין התובעת לבין מרדכי היה סכסוך ירושה אשר נדון בבית המשפט לענייני משפחה בתל אביב
10 (ת"ע 44563-07-12) (להלן: "תביעת הירושה").
11
12 5. במסגרת תביעת הירושה זכה מרדכי בהליך התנגדות שהגישה התובעת לצוואת הוריה
13 המנוחים. באותם הליכים טענה התובעת, בין היתר, כי מרדכי הזניח את הטיפול באימם.
14
15 6. כן, נגד בנו של מרדכי, אפרים (להלן: "אפרים") הוגש הליך פלילי (ת"פ 50346-04-17) (להלן:
16 "ההליך הפלילי"), לאחר שלקח את פרטי התובעים – המתלוננים מתוך אתר 144 ועשה בהם
17 שימוש בכך שפרסם מודעות שקריות באתרים שונים תוך שימוש בפרטים האישיים,
18 תמונותיהם, כתובתם ומספרי הטלפון שלהם באתר היכרויות, ובמודעות למכירת דירה.
19 בנוסף שלח פניות לאגף הרווחה בשם שני בני משפחה כאילו התובעים מזניחים את בנם, ושלה
20 פניות בשם התובע לחברות תקשורת בהן ביקש להפסיק שירותים שקיבל. כתוצאה מכך
21 הוטרו התובעים בשיחות טלפון רבות בכל שעות היממה.
22
23 7. אפרים הודה בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרתו יוחסה לו עבירה של התחזות כאדם אחר
24 במטרה להונות לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, תשל"ז – 1977. בהסכמת הצדדים הופנה
25 אפרים לשירות מבחן כדי שיבחן בין היתר את שאלת ההרשעה, וזה המליץ על הימנעות
26 מהרשעה. בעקבות זאת, החליט בית המשפט (כב' השופטת מ' בן ארי) ביום 11.10.2015

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11720-09-17 אלמונית ואח' נ' צ'ולפייב ואח'

- 1 להימנע מהרשעה וחייב את אפרים בצו של"צ בהיקף של 180 שעות, ובפיצוי בסך 3,000 ₪
2 לכל אחד מהתובעים.
3
4 8. בטרם שהוגש כתב אישור נגד אפרים, פנתה הסנגורית שלו, עו"ד קלי אנטון, לאגף החקירות
5 במשטרה במכתב מיום 4.12.2013 בו ביקשה שלא להעמיד את אפרים לדין בהתחשב
6 בנסיבותיו האישיות והרקע לביצוע המעשים על ידו. למכתבה צירפה 8 נספחים, בהם מכתבו
7 של הנתבע מיום 5.12.2013 נשוא התובענה שלפניי (להלן: "המכתב").
8
9 9. הנתבע, המשמש רב בבית כנסת של הקהילה עליה נמנים התובעים, מרדכי ואפרים, כתב
10 בפתח המכתב: "הנני מגיש תצהיר זה כתמיכה לבקשתה של עוה"ד אנטון קלי, במסגרת
11 חקירה המתנהלת כנגד ...".
12
13 10. בהמשכו של המכתב, כתב הנתבע כי הוא מכיר את אפרים מילדות, כי מדובר במשפחה
14 מכובדת בעלת ערכים, כי אפרים בחור דתי שומר תורה ומצוות, נשוי ואב ל-4 ילדים קטנים.
15 בנוסף כתב כי מדובר במשפחה נורמטיבית שתורמת למדינה ולקהילה, וכי אפרים מעולם לא
16 הסתבך קודם לכן. כן כתב כי ידע עד כמה הוקיר מרדכי אביו של אפרים את הוריו וטיפל
17 בהם במסירות.
18
19 11. לסיום כתב הנתבע במכתב:
20 "לאחר מות האם המשפחה עוברת טלטלה עקב תביעה משפטית (הכוונה לתביעת
21 הירושה – ר.פ.א.) כאשר אני מלווה את המשפחה בכל הרגעים הקשים. קראתי את
22 כתב התביעה של משפחת... אשר כולו אוסף של שקרים ותיאורים אכזריים שאדם
23 נורמטיבי לא מסוגל להבין את פשרם ומטרתם שכל תכליתו נראית כנקמה ללא
24 שום תכלית ומבין אני את התסכול וכאבם הרב של המשפחה, העלבונות והבושות
25 עקב השקרים. וביחוד כאבו של אפרים, הבן הבכור".
26
27 12. התובעים הגישו בקשה למתן צו להסרת חסיון על חומרי החקירה בהליך הפלילי וקיבלו את
28 חומרי החקירה.
29
30 13. בעקבות זאת, הוגשה התביעה שבכותרת, במקורה, נגד מרדכי ונגד הנתבע, על סך 846,000
31 ₪.
32
33 14. ביום 15/3/2018 נמחקה התביעה כנגד מרדכי בשל חוסר סמכות עניינית על מנת שהתובעים
34 יוכלו להגיש אותה בבית המשפט לענייני משפחה, ונותרה התביעה כנגד הנתבע על סך 141,000
35 ₪ בגין פרסום הוצאת לשון הרע במכתב.
36

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11720-09-17 אלמונית ואח' נ' צ'ולפייב ואח'

15. התובעים טוענים כי לא היה מקום שהנתבע יכתוב כי טענותיהם בתביעת הירושה הם שקר, ודי היה אם היה מסתפק במתן שבחים לאפרים כאדם בלבד.
16. התובעים טוענים כי בפרסום ישנה מידת חומרה נוספת הואיל ונכתבו על ידי רב.
17. עוד לטענתם, הואיל ובכותרת המכתב נכתב "לכל מאן דבעי" הרי שמדובר במכתב שהיה מיועד להפצה לעיני כל, עוד בעת כתיבתו, וכי בפועל אכן הופץ המכתב בכל אזור מגוריהם של התובעים ובקרב בני הקהילה שעליה הם נמנים אשר הינה קהילה שמרנית.
18. מנגד טוען הנתבע, כי מכתבו היה אך ורק אחד מ – 8 נספחים שהגישה הסניגורית במצורף למכתבה, וכי המכתב נועד להביא בפני המשטרה נסיבות אישיות מיוחדות שבגינן ראוי שלא להעמיד לדין את אפרים.
19. הנתבע טוען כי בכותרת המכתב נכתב "לכל מאן דבעי" מאחר והוא לא ידע זהותו של איש המשטרה שלו יימסר המכתב. אולם, המכתב נועד אך ורק לצורך הגשתו למשטרה וזאת לשם בחינת האפשרות שלא להעמיד את אפרים לדין.
20. בנוסף טוען הנתבע כי המכתב לא הופץ ברבים אלא הוגש אך ורק למשטרה.
21. משכך טוען הנתבע כי מכתבו חוסה תחת סעיף 13(5) לחוק, והוא בגדר פרסום מותר אשר איננו יכול לשמש עילה במשפט פלילי או אזרחי בהיותו פרסום שנעשה ע"י עד תוך כדי "דיון" במובנו הרחב.
22. לאחר ששמעתי את העדים ועיינתי בחומר הראיות, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להידחות.
23. הפרסום בענייננו הוא פרסום מותר כאמור בסעיף 13(5) לחוק.
24. מכתבו של הנתבע יועד למשטרה והופנה ליחידה שחקרה את העברות שביצע אפרים.
25. מקריאת המכתב עולה כי כל כולו בא לנמק בפני המשטרה מדוע יש מקום שלא להעמיד את אפרים לדין, למרות שביצע את העבירות, וזאת בהיותו אדם נורמטיבי, מועיל לחברה אשר כשל בעבירה בשל כעסו על הדברים החמורים אשר התובעים ייחסו לאביו.
26. מטרתו של המכתב הייתה להניע את המשטרה בנסיבות אלו להמליץ שלא להעמיד את אפרים לדין.
27. המכתב לא היה בא לעולם אלמלא החשש (המבוסס) להעמדתו של אפרים לדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11720-09-17 אלמונית ואח' נ' צ'ולפייב ואח'

- 1 28. משכך נכנס הפרסום לגדר עדות או מכתב או פנייה אשר נעשים במסגרת "דיון" במובנו הרחב
2 על פי סעיף 13(5) לחוק.
3
- 4 29. קיים אינטרס ציבורי כי דיונים משפטיים יתקיימו כך שכל הנוטלים בהם חלק יוכלו להתבטא
5 באופן חופשי, ללא חשש מהעמדה לדין או תביעה אזרחית בשל הדברים שיפרסמו במסגרת
6 הדיונים. אינטרס זה גובר על האינטרס להגן על שמו הטוב של אדם, וזאת על מנת שההלך
7 המשפטי יסתיים בתוצאה צודקת ונכונה.
8
- 9 30. בנוסף, מחומר הראיות עולה כי לא נעשה שום פרסום נוסף לאותו מכתב, בניגוד לטענת
10 התובעים.
11
- 12 31. התובעים עצמם לא נחשפו למכתב ולא ידעו על קיומו עד אשר קיבלו את כל חומר החקירה
13 מהמשטרה לאור הצו שניתן. דבר זה כשלעצמו סותר את גרסתם כי המכתב נפוץ בכל אזור
14 מגוריהם.
15
- 16 32. זאת ועוד, מחומר הראיות עולה כי דווקא התובעים הם שהפיצו את תוכן המכתב כאשר העד
17 מטעמם העיד כי נודע לו דבר המכתב מהתובע.
18
- 19 33. אשר לפסקה במכתב המצטטת לעיל, שבה בין היתר נכתב כי כתב התביעה של התובעים כולו
20 אוסף שקרים ומלא תיאורים אכזריים (אודות מרדכי), הרי שטענות התובעים באשר ליחסו
21 של מרדכי כלפי האם המנוחה, נדחו בפסק הדין.
22
- 23 34. התובעים טוענים כי בכך אין כדי לסייע לנתבע שכן פסק הדין ניתן כמה שנים לאחר שנכתב
24 המכתב, ומשכך לא יכול היה לשמש את הנתבע בעת שכתב את מכתבו.
25
- 26 35. ראשית מטרת האמור במכתב היה להסביר מדוע כעסו של אפרים על הדברים שהתובעים
27 ייחסו לאביו, הביא אותו לדבר עבירה (הגם שאין בכך משום הצדקה למעשיו). טענה זו הייתה
28 רלוונטית להתנהגותו החריגה (ביחס להתנהגותו של אפרים במהלך השנים), מבחינתו
29 הסובייקטיבית, גם אם היה ממש בטענות התובעים ביחס לאביו. כל שכן כאשר לא היה ממש
30 בטענות אלו.
31
- 32 36. שנית, ישנה חשיבות לכך שהטענות החמורות של התובעים כנגד מרדכי, אשר קוממו את
33 אפרים, אכן לא התקבלו על ידי בית המשפט, גם אם הדבר היה לאחר שמכתבו של הנתבע
34 נכתב.
35
- 36 37. בפסק דינו קבע בית המשפט בתביעת הירושה כי מדובר ביריבות עמוקה בין שני אחים
37 שהלכה והתעצמה לאחר פטירת הוריהם במסגרת מאבק על ירושתם. היריבות יצרה
38 התדיינות משפטית מסועפת וסבוכה בה העלתה התובעת כ- 14 עילות משותפות ונפרדות כנגד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11720-09-17 אלמונית ואח' נ' צ'ולפייב ואח'

1 הצוואות, לעיתים בנושאים שלא היו רלוונטיים לבירור המחלוקות, אשר גרמו לליבו
2 ההאשמות ההדדיות. כן נקבע כי הצדדים העלו האשמות חמורות והדדיות על ביצוע מעשים
3 פליליים לכאורה שאין להם נגיעה לשאלת תוקף צוואות המנוחים שנערכו כ- 30 שנים לפני
4 ההליך המשפטי.

5
6 38. עוד קבע בית המשפט בתביעת הירושה כי בניגוד לטענות החמורות של התובעת כי מדרכי
7 התעמר והתעלל במנוחים תוך ניצול היותם חסרי ישע, הוכח כי לא כך היו פני הדברים.

8
9 39. ערעור שהגישה התובעת פסק הדין בתביעת הירושה נדחה ביום 28.11.2017 (עמ"ש 15377-
10 04-17) וכן נדחתה בקשתה לצרף ראיות לערעור. בנוסף נדחתה ביום 29.1.2018, בקשת רשות
11 ערעור שהגישה התובעת לבית המשפט העליון (בע"מ 10104/17).

12
13 40. בנוסף לאמור לעיל, ברור ממקרא המכתב כי מדובר בהתרשמות של הנתבע, מהיכרותו עם
14 מרדכי, כי הוא לא התאנה לאמו. כל הקורא את המכתב מבין שאין מדובר בידיעה עובדתית
15 ממשית שהרי מטבע הדברים שהנתבע, שאינו בן משפחה של התובעים, ולא התגורר עם האם
16 באותו מקום, לא יכול היה לחזות במו עיניו באירועים נשוא המחלוקת בין התובעים למרדכי
17 בתביעת הירושה.

18
19 **41. משכך דין התביעה להידחות.**

20
21 42. אין ספק כי המכתב לא נעם לתובעים.

22
23 43. מדרך הטבע שמכתבים או עדויות אשר מוגשים לזכות חשוד או נאשם, אשר מיועדים למנוע
24 העמדתו לדין או לשם קולת העונש, אינם נעימים לאוזן המתלוננים.

25
26 44. עם זאת, לא היה מקום שהתובעים יגררו את הנתבע לסכסוך המשפחתי שבין התובעים לבין
27 מרדכי ואפרים.

28
29 **45. אשר על כן, התביעה נדחית.**

30
31 46. התובעים, יחד ולחוד, ישלמו לנתבע הוצאות ושכר טרחת עורך דין בסך של 20,000 ₪ תוך
32 30 יום שאם לא כן, יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד למועד התשלום
33 בפועל.

34 ניתן היום, ז' שבט תשפ"ב, 09 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

35
36 **רונית פינצ'וק**

רונית פינצ'וק אלט, שופטת בכירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11720-09-17 אלמונית ואח' נ' צ'ולפייב ואח'

1

2